

Ejendom. Dersom der opstaar Meningsforskel med Hensyn til den aarlige Værdi, skal Spørgsmaalet afgøres af det fungerende Skatteligningsvæsen. Naar Vurderingsprotokollen er opgjort og endelig berigtiget, skal den skattelignende Myndighed paalægge Ejerne af disse Jordværdier en Afgift, som ikke overstiger 2 s. af Pundet (£). Indtægten af Ligningen skal anvendes til Formaal, til hvilke der opkræves Politi- og municipale Afgifter. Dersom der skal betales Lensafgifter eller Jordannuiteter med Hensyn til det særlige Grundstykke, skal Ejeren af denne Lensforpligtelse eller denne Jordannuitet bære en Del af Afgiften i Forhold til Beløbet af de Lensafgifter eller Jordannuiteter, der tilfalde ham. En Paragraf med Undtagelser, affattede i bekendte Udtryk, findes i Lovforslaget.

Det vil af den foregaaende Beskrivelse af Forslagene i Lovforslaget ses, at Jordværdier ikke tages som eneste Grundlag for Burghbeskatning. Beskatningen af Brugerne skal foregaa paa det nuværende Grundlag — den aarlige Værdi af Jord og Bygninger tagne sammen som sammenhørende Genstand. Beskatningen af Ejere skal foregaa dels paa det nuværende Grundlag og dels paa Grundlag af Jordværdi alene. Beløbet af den ny Afgift er, ab ante, fastsat til 10 pCt. efter den ny Norm, uden Hensyn til alle andre Betragtninger. Lovforslaget giver derfor ikke den ny Beskatningsnorm, som det opstiller, fuld Virkning. Denne er i sin Operation indskrænket til Burghs. Den lader Ejere saa vel som Brugere af Jord og Bygninger fremdeles blive beskattede paa det nuværende Grundlag, Afgiftssummen af den hele sammenhørende Genstand. Den lader dem blive saaledes beskattede efter de samme Proportioner, efter hvilke de for Tiden beskattes. Og der foreslaas at paalægge Ejerne alene en yderligere Afgift, der utvivlsomt beror paa et Grundlag, som formenes at være sundt, men som absolut vil virke vilkaarligt. Udvalget anser disse Forslag som uforvarselige. Ingen Vidnebevisligheder tilførtes til deres Støtte. Ikke en eneste forsvarede Valget af 10 pCt. Dette var man øjensynligt kommet til paa Lykke og Fromme uden Beregning eller Vurdering med Hensyn til den eventuelle Virkning. De Indvendinger, som Udvalget naaede til mod Lovforslagets Tanker, vare egnede til at tvinge Udvalget hen til den Antagelse, at Lovforslaget ikke burde nyde Fremme i sin foreliggende Form. Men da der for Udvalget forelaa en Mængde Vidnebevisligheder, som angik det Princip, der er underlagt Lovgivning angaaende den Klasse, hvortil dette Lovforslag henhører, saa anser Udvalget det for sin Pligt at udtale sin Anskuelse om de vigtigste Punkter, som disse Bevisligheder belyste.

Hovedprincippet, som efter Udvalgets Mening ligger til Grund for Forslag til Beskatning af Grundværdier, er Opstillingen af en Beskatningsnorm, ved hvilken Skatteyderens Bidrag til Skatterne bestemmes ved den aarlige Værdi af den Jord, som han ejer eller bruger, bortset fra Bygningerne eller Forbedringerne paa samme, da det er Hensigten at afmaale Skatteyderens Bidrag ikke egentlig efter Værdien af Forbedringerne paa Jorden, men udelukkende efter den aarlige Værdi af selve Jorden. Berettigelsen for Indførelsen af den ny Norm gaar ud paa, at Grundejendom skyldes Skabelsen og Vedligeholdelsen af sin Værdi til den omgivende Kommunitets Tilstedeværelse, Foretagsomhed og Udgifter. Jordværdien skabes eller vedligeholdes ikke ved Ejers Udgifter eller Foretagender, undtagen for saa vidt som han er Kommunemedlem. Det er derfor gavnligt at vælge en Beskatningsnorm, som ikke ved sin Udøvelse vil lægge Baand paa Foretagsomhed. Derfor er det, at der stilles Forslag om fra Normen at udelukke Værdien af Bygninger, andre Indretninger og fast Maskineri. At medtage disse i Normen bidrager til at gøre Stræbsomhed og Foretagsomhed modløse. At undtage dem har den modsatte Virkning. Hvis altsaa Værdien af den nøgne Jord, bortset fra Forbedringer, vælges som den Maalestok, ved hvilken Bidrag til Lokalbestøtninger fastsættes, vil Skatteyderen, efter hvad der paastaas, kun tilbagegive Skattevæsenet for den lokale Myndighed en Del af, hvad han har modtaget af denne. Dette Princip og det Ræsonnement, hvorpaa det hviler, giver Udvalget sin Tilslutning.

Den direkte Virkning af Antagelsen af det i foregaaende Afsnit udtalte Princip vil tilsyneladende være at fremkalde en fuldstændig Genfordeling af Beskatningsbyrden. Ejere inter se og Brugere inter se ville betale den ny Afgift efter Forhold, der i høj Grad afvige fra dem, hvorefter de nu betale. Ejere af værdifuld Jord, der enten er uoptagen eller optagen af Bygninger, som ikke passe til Grunden, ville betale mere; Ejere af i høj Grad nyttiggjort Jord ville betale mindre, og Ejere af Jord, som anvendes til almindelig Gennemsnitsbrug, vil betale efter samme Forhold som nu for Tiden. Den indirekte Virkning af Antagelsen af den ny Norm vil være den at